

50 yıl önce faşist Türk devletinin canileri tarafından katledilen İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anıyoruz...

İbrahim Kaypakkaya komünistlerin Bolşevik mücadelesinde dünya çapında hâlâ yaşıyor!

Türk devletine karşı Kuzey Kürdistan-Türkiye'deki sınıf mücadelesinde yaşamlarını yitirmiş olan sayısızca devrimciyi anıyor ve yaslarını tutuyoruz.

Birçok militan sokak ortalarında vuruldu; Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan gibi birçokları idam edildi ve birçoğu işkence edilerek katledildi.

Onların can bedeli mücadelesi sınıf mücadelesinde sürdürüldü ve sürdürülüyor.

Türk devleti ve onun canileri tarafından ağır bir şekilde işkenceden geçirilmiş ve katledilmiş olan, hem **Kuzey Kürdistan-Türkiye komünist hareketi** hem de **uluslararası komünist hareket** için özellikle **olağandışı bir öneme sahip** bir yoldaş vardır.

Bu, öncü olarak, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de 1972'de komünizmin, Marksizm-Leninizm'in şanlı kızıl bayrağını yeniden yükseklere kaldırmış bulunan **İbrahim Kaypakkaya**'dır.

Ocak 1973 sonunda daha 24 yaşındaki komünist önder, kısaca **İbo** olarak anılan **İbrahim Kaypakkaya**, Dersim'de bir ihanet sonucu tutuklandı. O faşist hükümet güçleri tarafından dört ay boyunca hunharca işkenceye maruz bırakıldı.

İbo, gaddarca işkenceye rağmen bir tek örgütsel sırrı bile vermedi-

ğinden öfkelere kapılanlar 18 Mayıs 1973'de O'nu vurdular. İbrahim'i genç yaşında bedenen bizden aldılar. Ne var ki onun **komünist-devrimci düşüncelerini, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de gerçek bir Komünist Partisi'nin** yaratılması için mücadeleyi bertaraf edemediler.

O, hâlâ bugün de yaşıyor ve proletarya ve ezilenlerin mücadelesinde, **"büyük insanlık"**ın **yeni bir dünya** uğruna mücadelesinde yaşamaya devam edecek.

O'nun katilleri yaşayan ölülerden başka bir şey değildiler. Onlar çökmekte olan, kokuşmuş bir sistemin alçak yalakalarıydılar. Onlar İbrahim Kaypakkaya'nın lanetlenmiş katilleri olarak tarihe geçtiler.

Her yıl olduğu gibi, İbrahim 50. Ölüm Yıldönümünde sadece Kuzey Kürdistan-Türkiye'de değil, aynı zamanda beş kıtanın birçok ülkelerinde de çeşitli devrimci siyasi güçler, partiler, örgütler ve dernekler tarafından anılmaktadır.

İbrahim, "Bolşevik Parti (Kuzey Kürdistan-Türkiye)"nin de öncülü **TKP/ML'nin kurucusudur**. O, kökleri TKP/ML'ye dayanan tüm örgütler tarafından kendilerine ait görülmekte ve "sahiplenilmekte"dir. Onlar İbrahim'e methiyeler düzmekte, O'nu göklere çıkartmakta ve kendilerini onun gerçek mirasçıları olarak göstermektedirler.

Bu “miras hikâyesi”nden dolayı TKP/ML ve TKP-ML, MP ve diğer daha küçük gruplar, İbrahim Kaypak-kaya'nın 1972'de kaleme aldığı **“beş programatik belge”**nin yalnızca kendileri tarafından otantik olarak savunulduğuyla böbürlenmektedirler. Arnavutluk Emek Partisi'nin siyasi yönelimi kaynaklı ortaya çıkmış bulunan, örneğin MLKP gibi bazı örgütler de, eskiden onu “küçük burjuva köylü-devrimcisi” olarak karalamış olsalar da bugün öve öve yere göğe sığdıramamaktadır. Kendilerini devrimci adlandıran tüm diğer örgütler de İbrahim'in şu veya bu meziyetini öne çıkarmakta, “sahiplenme talepleri” öne sürmekte ve İbo mirasçılığı konusunda birbirleriyle rekabet etmektedirler.

Kuşkusuz bizler de, İbrahim'in komünist kazanımlarını içselleştirmiş bulunan, gerçek marksist-leninistler, devrimci komünistler, Bolşevikler olarak bunlara çok değer vererek ve daha da geliştirerek İbrahim'i ana-cağız. Ama bizim anmamız niteliksel olarak farklı olacaktır.

Bizler, İbrahim'in doğru teori ve pratiğinin savunulmasında O'nu dokunulmaz bir aziz olarak ilan etmeyeceğiz. Bizler, O'nu gerçekten neyse O olarak ortaya koyacak ve savunacağız. O'nun kazanımları ve hatalarıyla birlikte.

O, 1970'lerin erken yıllarının Kuzey Kürdistan-Türkiye'nin koşulları

altında **Marksiizm-Leninizm'in devrimci içerik ve özünü** kavrayan ve sahiplenen, aynı zamanda dünya çapında öne çıkan genç komünist bir savaşıydı. Marksizm-Leninizm'in teorisini toplumsal pratikte ve devrimci mücadelede uygulamayı kendisine kılavuz edinmişti. O, revizyonizm ve oportünizmin her türüne karşı berak bir şekilde tavır aldı. O, **komünist dünya hareketinin dünya çapındaki bölünmesinde** tereddütsüz Çin **KP ve Mao Zedung'un** yanında yer aldı.

Kuzey Kürdistan-Türkiye'deki devrimin **can alıcı iki sorununda**, **Kemalizm'in değerlendirilmesi** sorunu ve **Ulusal Sorunda** İbrahim, marksist-leninist ilkelere dayanarak bağımsız bir şekilde doğru komünist bir çizgi geliştirdi.

O, her şeyden önce Çin toplumu ve devriminin koşullarını Kuzey Kürdistan-Türkiye'ye **şematik** bir şekilde **aktarılmasından** kaynaklanan bazı yanlış değerlendirmelerde de bulundu.

Ama İbo bir bütün olarak çağır açıcı, olağandışı kazanımlara sahip komünist bir önderdi...

O yoldaşlarıyla birlikte 1972'de Kuzey Kürdistan-Türkiye'de, devrimci örgütler arasında biricik olarak gerçek komünizmi savunmuş bulunan partiyi kurdu. TKP/ML'nin bu kuruluşu, on yıllardır her renkten revizyo-

Birçok militan sokak ortalarında vuruldu; **Deniz Gezmiş**, **Yusuf Aslan** ve **Hüseyin İnan** gibi birçokları idam edildi ve birçokğu işkence edilerek katledildi.

nistler, reformistler ve oportünistlerin ihaneti vasıtasıyla ayaklar altında olan proletaryanın kızıl bayrağını yeniden göndere çekmektir. Bundan ne bir eksik ne de bir fazladır. Her renkten revizyonistler, reformistler ve oportünistler on yıllardan beri sosyalizm-komünizm adına onları kendilerinin en yakın müttefikleri olarak gören kemalistlerin destekçilerinden daha fazlası değildiler.

Bizler **İbrahim Kaypakkaya'yı "Ondan öğrenelim, onun doğru düşüncelerini savunalım ve daha da geliştirelim", "hata ve eksiklikleri ortaya çıkaralım ve bunları mücadeleyle aşalım", Bolşevik partilerin inşasını ileriye götürmek için mücadeleyi güçlendirelim"** şiarlarıyla anıyoruz.

İbrahim Kaypakkaya'nın kazanımları ve hataları

● İbrahim, kısa 24 yıllık kısa yaşamında komünizmin teori ve pratiğini zenginleştirdi. Kuzey Kürdistan-Türkiye'de güçlü bir şekilde egemen oportünizm/revizyonizme cesur bir şekilde karşı çıktı ve kendisini komünizmin kızıl bayrağını yeniden yükseklere kaldırma çalışmasına tam olarak adadı.

İbrahim'in eserlerini doğru değerlendirmek için, onun üstün başarılarını yerli yerine oturtabilmek için ve

bugün onu savunduğunu iddia eden kimi oportünist örgüt ve tek tek kişilerin gerçek konumlarını kavramak için, içinde yaşamış ve mücadele etmiş oldukları o zamanki **uluslararası durumu ve Kuzey Kürdistan-Türkiye'deki objektif şartları ve ön koşulları** tanımak zorundayız.

İbrahim Kaypakkaya 1968'li kuşağın bir devrimcisiydi. 1967/68, **Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devriminin** etkilerinin tüm dünyada dalgalar hâlinde yayıldığı ve sosyalizm ve komünizm için, yeni bir dünya için, reformizme, revizyonizme karşı gençlik arasında ve özellikle yükseköğretim gençliği arasında yaygınlaştığı yıllardı.

1968 tüm dünyayı derinden sarstı: **"Devrim"** birçok ülkede sadece uzaktaki geleceğin bir perspektifi olarak değil, aynı zamanda **günün talebi ve görevi** olarak kavrandı. Oysa ne yazık ki, görevlerin çözümünde önderliği üstlenebilecek deneyimli bir komünist örgütlenme yoktu. Ne var ki, birçok ülkelerde bu devrimci hareket içerisinde yeni marksist-leninist partiler şekillendiler.

Arnavutluk Halk Cumhuriyeti ile birlikte Sovyetler Birliği Komünist Partisi, SBKP'nin revizyonist yozlaşmasına karşı çıkan Mao Zedung'un Çin'i, **yeni ortaya çıkmış marksist-leninist hareketin** tüm dünyada rol modeli hâline geldi. Çin

KP'sinin kabul görmüş önderi olarak, Çin Devriminin ve revizyonist iktidar sahiplerine karşı Büyük Proleter Kültür Devriminin önderi olarak Mao Zedung eğersiz ve amasız "çağımızın en büyük marksist-leninist'i" olarak, "Marksizm-Leninizm'i yeni bir aşamaya yükselten" olarak propaganda edildi.

Kendisini Sovyet-revizyonizminden berrak bir şekilde ayırıştıran ve muazzam hatalara rağmen o zamanlar Marksizm-Leninizm'in devrimci özünü savunan yeni ortaya çıkan marksist-leninist hareket içinde aslında **Çin KP'nin siyasi-ideolojik çizgisine açıktan, kamuoyu önünde eleştiri getiren herhangi bir marksist-leninist parti**, örgüt veya grup **yoktu**. "Eleştiri" revizyonist taraftan, SBKP'den ve onun uyduları partilerden iftira olarak ve anti-komünist kışkırtmaca olarak burjuvaziden geldi.

TKP/ML ve İbrahim yoldaş kendilerini yeni ortaya çıkmış dünya çapındaki marksist-leninist hareketin parçası olarak gördüler. İbo, modern revizyonizme karşı mücadele içinde ortaya çıkan yeni marksist-leninist hareketin tümü gibi, "Mao Zedung Düşünceleri'nin hatalarını görmedi ve eleştirmede. İbo'nun hataları ancak bu tarihsel arka planla birlikte değerlendirilebilir.

İbrahim Kaypakkaya'nın öne çıkan kazanımları

İbrahim programatik yazılarında **merkezi siyasi sorunları** ortaya atar ve bunlara temelli marksist-leninist yanıtlar geliştirir. O, "**TiikP'nin Program Taslağına Eleştiri**"sinde, **sosyo-ekonomik tahlilin** merkezi sorunlarını ve komünist partinin **strateji ve taktiğini** ilgilendiren **şu konuları** odak noktasına koyar:

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de komünist partisi için **ad koymanın** önemi.

Yeni demokratik devrimin aşamasının gerekliliği ve komünistlerin görevleri.

Milli burjuvazinin ikircikli niteliğinin açıklanması.

İşçi sınıfının önderlik rolü ve onun diğer emekçi tabakalarla, her şeyden önce köylülükle bağlantısı.

Parlamente yolla sosyalizme gidiş teorisinin sahtekârlığı.

Sosyalizmin inşasına geçiş için **proletarya diktatörlüğünün kurulmasının** gerekliliği.

Güncel talepler ile sosyalizm uğruna mücadele ilişkisi.

Bağımlı ülkelerde, özellikle Türkiye'de emperyalizmin egemenliği ile bağlantı içinde, **feodalizmin çözülmesi** sorunu.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi... İbrahim Kaypakkaya işçi sınıfının önderlik rolü ve onun diğer emekçi tabakalarla, her şeyden önce köylülükle bağlantısını doğru bir şekilde ortaya koydu.

Hâkim sınıfların ve onların arasındaki çelişkilerinin tahlili.

TKP'nin tarihi ve onun revizyonist gelişmesi.

O zamanki sol hareket içindeki egemen siyasetten kopuş: Kürt sorunu, ulusal sorun ve Kemalizm

Milli sorunda İbo marksist-leninist teoriyi benimsedi ve bunu Kuzey Kürdistan-Türkiye'nin durumuna ustaca uyarlamayı başardı. O, **büyük Türk-şovenist düşüncelerin** devrim adına ve hatta **komünizm adına** utanmazca propaganda edildiği ve **ezilen ulusun** neredeyse **hiçbir siyasi hareketinin** bulunmadığı bir zamanda **Kuzey Kürdistan-Türkiye'nin ulusal sorununu marksist-leninist** bir şekilde ele alan komünist bir önderdi.

İbo **Kürt ulusunun varlığını ve onun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını** açık ve seçik savundu ve çözüm olanaklarını ortaya koydu.

O, 1972'de TKP/ML adına Şafak-revizyonizminin şovenist, milliyetçi yüzünü teşhir ettiğinde, PKK henüz yoktu! İbrahim **"Kürt ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı"**-ni kayıtsız şartsız savunduğunda,

Kuzey Kürdistan-Türkiye'deki sollar Kürt ulusu sorunu yerine daha "Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu-sorunu"nu tartışma seviyesindeydiler. İbo ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını savunurken, Şafak revizyonistleri "bölücülerin" hâkim sınıflar olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlardı. İbo Türk sollarının egemen şovenizmine ilk darbeyi indirdi.

İbo **Kemalizm** ve onun önderi **Mustafa Kemal'in** rolünün büyüsunü bozdu ve **Kemalizm'i doğru yerine** koydu. Kemalist Cumhuriyetin, Büyük Türk şovenizminin, ırkçılığın faşist egemenliğinin kanlı yüzü, komünist ve işçi hareketinin ezilişi teşhir edildi.

İbo, Türk Cumhuriyeti ve **kemalist diktatörlüğün faşist niteliğini** gözler önüne seren biricik komünist önder idi. *"Kemalizm, milliyetçi bazda anti-emperyalist bir tutum alan küçük burjuvazinin en sol, en radikal parçasıdır"*, (Mahir Çayan) veya *"Kemalizm ile sosyalizm arasında bir Çin seddi yoktur"* (Mihri Belli) gibi pozisyonların hâkim olduğu bir atmosferde; Kemalizm'in ilerici, anti-emperyalist ve hatta devrimci olarak değerlendirildiği bir ortamda; İbrahim, Kemalizm'in faşizm olduğunu cesaretle savundu.

O, **faşizme karşı mücadelenin devrim için bir mücadele olarak** yürütülmek zorunda olduğu doğru marksist-leninist düşüncüyü, anti-faşist mücadeleyi sistemin çerçevesi

içerisinde egemen sınıfların bir kanadının uzantısı olarak yürüten tüm reformist kuyrukçulara karşı savunan biricik komünist önder idi.

İbrahim genç komünist önder olarak kuşkusuz hatasız değildi. Esasinda doğru devrimci, marksist, komünist görüşlerin yanında **bazı önemli hataları** da vardı. Hem siyasi değerlendirmelerde hem de örgütsel çalışmada da mevcut olan onun hataları TKP/ML'nin ilk yenilgisinin kapsamında önemli bir rol oynadı.

İbo 1972'de TKP/ML'i kurduğunda -yine Kültür Devrimi sırasındaki Çin KP'si gibi- **"Mao Zedung-Düşüncesi"**ni, Marksizm-Leninizm'in **daha yüksek bir aşaması** olarak savundu.

O, modern revizyonizme karşı mücadelede kaçınılmaz olarak benimsenmek zorunda bulunulan "Mao Zedung Düşüncesi"nin devrimci özünü üstlenmekle kalmadı. Bunun yanında anda Mao Zedung Düşüncesi'nin Marksizm-Leninizm'den uzaklaşan bir dizi **sapmalarını** da temel aldı. Tüm dünyada yeni oluşmakta olan, genç marksist-leninist partilerin hepsi ile bu hatayı paylaştı. Böylece birçok marksist-leninist olmayan görüş de TKP/ML'nin kuruluşu sırasında temel pozisyonlar hâline geldi.

Bunlardan biri, İbrahim yoldaşın çağımızın değerlendirilmesini Lin Pi-

ao'nun görüşleri temelinde ele almış oluşu ve buna uygun olarak düşmanı, Türk devletini ve dünya çapında emperyalizmi taktiksel olarak küçümsemesidir.

İbrahim'in bir diğer ilkesel hatası, O'nun **"Çin için halk savaşı stratejisi tüm yarı-feodal ülkeler için geçerlidir"** tezini üstlenmiş olması ve Kuzey Kürdistan-Türkiye somutunda uygulamak istemesiydi. Komünist partisinin öncelikli olarak endüstri proletaryası içinde inşa edilmesinin mutlak gerekliliği İbrahim tarafından kavranmadı. Bunun yerine önce yoksul köylülük üzerine yoğunlaşmaya ve komünist partisinin ilk çekirdeğini onlar içinden oluşturmaya çalışıldı.

İbrahim yoldaş, doğrudan Leninizm'i, Lenin ve Stalin'in eserlerini çıkış noktası aldığı tüm sorunlarda **marksist-leninist çizginin temel taşlarını** döşedi.

Fakat "Mao Zedung Düşüncesi"nin hatalarından etkilendiği sorunlarda bunu pratikte uygulamaya çalıştığıında hata yaptı.

Toparlarsak:

İbrahim, bu hata ve eksikliklerine rağmen, olağanüstü önemde bir marksist-leninist bir önderdi.

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de Bolşevizm, özeleştiri vasıtasıyla bu çizgiyle

İbrahim Kaypakkaya 1968'li kuşağın bir devrimcisiydi. **1967/68, Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nin etkilerinin tüm dünyada dalgalar hâlinde yayıldığı ve özellikle yükseköğretim gençliği arasında yaygınlaştığı yıllardı.

ve bu çizgideki hataların aşılmasıyla geliştirildi.

Bu nedenlerden ötürü **Bolşevikler** İbrahim'i Lenin'in bir bağlamda Rosa Luxemburg'u değerlendirdiği gibi değerlendiriyorlar: **Komünist dünya hareketinin ölümsüz kartallarından biri olarak; Kuzey Kürdistan-Türkiye'nin komünist partisinin yeniden kuruluşu ve inşasındaki gerçek önderi olarak.**

Her kim İbrahim Kaypakkaya yol-
daşın hatalarını sistemleştiriyorsa
ve bundan bir "Kaypakkayacılık",
bir "İboizm" geliştiriyorsa ve diğer
gruplaşmalarla kimin bu "izm"i en
iyi savunduğu konusunda rekabet
ediyorsa, o bir kartal İbrahim karşı-
sında bir tavuktur! Bir kartal bazen

tavuğun seviyesine inebilir; ama bir
tavuk asla bir kartalın yüksekliğine
ulaşamaz.

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de komü-
nist partisinin yeniden inşası için ilk
adımı atmış olan ve yolu açan komü-
nist önder İbrahim Kaypakkaya'nın
eserleri ve mücadelesi bugün Bolşeviklerin örgütlenmesi ve mücadelesi vasıtasıyla sürdürülüyor.

**İbrahim'i savunmak,
Bolşevizm'in, tüm ülkelerde
örgütlenmesini savunmak
demektir.**

[Nisan 2023]

Bolşevik Parti
KUZEY KÜRDİSTAN - TÜRKİYE

info@bolsevikparti.org
bolsevikparti.org

HERŞEYE RAĞMEN

(ALMANYA)

trotzalledem1@gmx.de
trotzalledem.org